

אריה ("פלוגי") פלוגה, יורד ישראלי בניו-יורק, מסביר מדוע החליט לרדת מן הארץ, מספר על תקופת מגוריו בשארם-אל-שייח', על מה שעשה לו הפינוי, על חייו מאז, על מה שהוביל אותו להגר ועל ציפיותיו מן הגולה האמריקאית

"לולא החזירו את שארם, לא הייתי חושב על 'ידה'"

"אני אתגעגע לחדשות הרעות ולמצבי-הרוח המשתנים, וגם לחופש באילת"

"אני יודע שאני הולך לארץ נוכריה"

"אם אנשול באמריקה, זה לא 'ביל אות' ל'אוש'"

"אין לי חששות שאני לא אצליח"

"אני עוזב דבר שחמיד אוכל לחזור אליו"

ראיינה ענת סרגוסטי

"אני יורד מהארץ

כדי להחליף אווירה!"

סוף. תושבי המקום נהגו להסתובב רוב הזמן בביגדיים, או בלבוש מינימאלי. הכל היה שקט, עד שנפל עליהם הסכסוך-השלום כרעם ביום בהיר. בשעה שסאדאת נחת בנמל-התעופה בך גוריון בישראל, היה פלוגי בחופשה בשווייץ. הוא צפה בטלוויזיה וניסה לקלוט בין המילים השוודיות הבלתי-מוכרות מה מרושה לגביו של נחיתתו הדרמאטית של הנשיא המצרי. כשנסעתי לבקר את פלוגי, בימים האחרונים שלפני הפינוי, היו מפוני-שארם עסוקים בחגיגות עצובות של הרגע האחרון.

היה לאכול דגים שהרגע הוצאו מן הים וניצלו על האש לנגד עיניו של הסועד. בזמן שלא היה הופך דגים ליד האש ומתבל אותם, היה פלוגי בים, ליד הים, על הים או בתוכו. הוא למד צלילה ועסק בזה רוב שעות היום. בייחוד אהב לצלול עם אלכס של המלך הבלתי-מוכתר של חוף-שארם ושל הצוללנים שם. מול מיסעדת-הדגים היתה סוכת-המציל, ושם אפשר היה למצוא את יגאל במשך רוב שעות היום. החיים בשארם התנהלו על מי-מוחות. באיטיות, כאילו אין מחר, כאילו העתיד הוא היום והיום הוא ארוך ורגוע עד בלי-

במיסגרת הסכסוך-השלום עם מצריים. קיבל את הפצויות, כמו שאר מפוני סיני ושארם, ולפני זמן קצר החליט לעזוב את הארץ לטובת גולת ניו-יורק. מאז נאלץ פלוגי לעזוב את שארם, הוא חיפש את עצמו בכל מיני צורות. בשארם היו הוא וחבריו שם-דבר. אנשים שהתמזגו היטב בנוף המידברי וחיו לפי קצב-החיים האיטי של סיני. הוא התפרנס ממיסעדת דגים קטנה, שהיתה ממוקמת על הטיילת שלאורך החוף המקסים של המפרץ הדרומי, ונקראה המיפלט האחרון. המיסעדה היתה שייכת למיכאל ולפלוגי, ושם אפשר

כ ששימרון פרס, ראש-ממשלת ישראל, וחוסני מובארכ, נשיא מצריים, ערכו את מה שכונה בארץ ובעולם "ועידת-הפיסגה". ארזו אריה ("פלוגי") וחגית פלוגה את המיזוודות והתכוונו לירידתם מן הארץ. הדירה שלהם בשכונת ארנונה בירושלים כבר היתה כמעט ריקה מחפצים, והראיון עם פלוגי נערך כששנינו יושבים על כיסאות קטנים של ילדים, במרפסת עגולה הצופה אל גן-מישחקים. הקשר של פלוגי אל ועידת-הפיסגה עובר דרך שארם-אל-שייח', שם היה תושב העיר אופירה במשך כמה שנים, ומשם פונה